

EGY GULÁCSI OLVASÓ

A múltkor az jutott eszembe, hogy ha akarna, a könyvtáros éppen úgy adhatna érdemjegyeket olvasóinak, mint a pedagógus tanulóinak. Ez egyúttal azt is jelenti, hogy a könyvtáros a pedagógushoz hasonlóan formálhatja olvasóinak izlését, szemléletét, nézeteit. Néha persze csalódik egyes olvasóiban, egyiknél kellemesen, másiknál fordítva. Érdemes lenne erről naplót vezetni. Sok érdekes olvasói arcképet vázolhatnánk fel az évek folyamán. Én persze csak falusi paraszt olvasóimról beszélhetek, akikkel naponta érintkezem. Szeretem tudni, ki mennyire haladt két évi könyvtárosi munkám alatt. Az eredményes könyvtárosi munkához bizony türelem és idő kell.

Némely olvasómnál azonban gyors eredményt értem el. Ezekről legtöbbször kitűnt, hogy már a felszabadulás után jártak iskolába, és politikailag is érdeklődők.

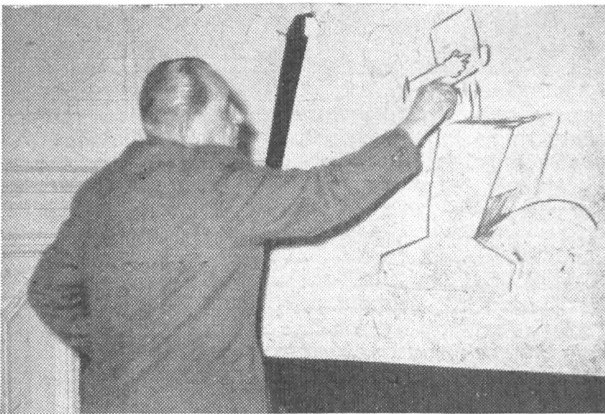
Ilyen például közvetlen szomszédom, Újvári Béla tsz-
traktoros. Hogy miért foglalkozom örömmel vele? Először is azért, mert kitűnő munkát teljesít. Tavaly is 1100 munkaegysége volt. Éjjeleinek több mint felét, s vasárnapjait is munkára áldozza. És ilyen elfoglaltság mellett is legjobb olvasóim közé sorolhatom. A József Attila olvasómozgalomban arany jelvényt szerzett.

Mert könnyű jó olvasónak lenni annak, aki ráér, nyugbéres, vagy csak nappal dolgozik. De aki méltán megérdemelt rövid pihenőiben is olvas és tanul, azt példaképnek lehet állítani.

A könyvtárba eleinte csak kis felesége járt. Egy-két meséskönyvet vitt, hogy férje olvasson kisleányának. Én becsempésztem néhány felnőttnek való könyvet is a csomagba. A fiatal ember rákapott. Most már azt mondja, hogy másodikos kislánya maga is tud mesét olvasni, olvasson hát magának. Felesége nevetve panaszkolt a múltkor, hogy rá se néz, mert valami „sásfészekbe” bújít, és szólni is alig lehet hozzá. Így haladunk a mesétől a „berlini bunkerig”...

Ilyen olvasóim is vannak, de vannak másfajta is. Ezekről majd legközelebb írok.

Babinecz Mihályné

Füzessy Árpád grafikus munka közben

MARGÓ

A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár nyomtatásban kiadta a Hrenkova szerkesztésében 1958-ban megjelent szovjet gyermekkönyvtári kézikönyvet. A fordítást a könyvtár KISZ szervezetének fordítói munkaközössége végezte társadalmi munkában. Eddig a jó szándék. Csakhogy! Ismerve a hasonló kézikönyvek készülésének módját, ez a munka legjobb esetben az 1956-os helyzetet tükrözi, ha nem az 1955-öst. Azóta pedig a szovjet könyvtárügyben óriási változások történtek. Bizonyára sokáig tartott a fordítás is. Így történhetett, hogy olyan szovjet gyermekkönyvtári kézikönyv jelent meg 1963-ban magyarul, amelyben a szabadpolc szó le sincs írva.

A kiadvány nyelve nem vesz tudomást a mindenki által elfogadott magyar könyvtári szakkifejezésekről. A népművelő nála tömegnevelő, az anket könyv-
vita, vagy olvasói konferencia, az olvasótoborzás könyvtári tagok toborzása, a forgási sebesség átlagos könyvforgalom és így tovább. Pedig bizonyos orosz nyelvtudással és a magyar könyvtári szaknyelv ismeretével rendelkező lektor könnyűszerrel kigyomláhatta volna ezeket a kifejezéseket. Tudjuk, hogy a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtárban vannak ilyen szakemberek.

Csak egy kicsivel több körültekintés kellett volna, no meg egy jó lektor, és a KISZ szervezet fordítói is jobban örülhetnének az eredménynek. Reméljük, a következő vállalkozásuk sikeresebb lesz. (Kő)